

[K. B. Andersen.]

anvisning, inden ansættelsen finder sted. Jeg fremhæver dette så stærkt dels for at vise, hvordan denne samarbejdstanke, som er så vigtig, og som den højtærede minister lægger så megen vægt på, gennemsyrrer forslaget på alle punkter, men også fordi jeg har ladet mig fortælle, at visse kommuner har været ligesom lovlig langt fremme med at foretage ansættelser, der kan blive be-
gyndelsen til det skel, som vi netop gerne skulle undgå på dette område. Et af lovforslagets fremskridt kan indebære en risiko netop for et vist skel mellem de forskellige parter. Jeg tænker på det, at man nu går over fra halvtidsansatte — og de fleste er jo lærere — til heltidsansatte. Disse stillinger bliver forhåbentlig placeret på en sådan måde, at de vil virke tiltrækkende både på erhvervslivets folk med den praktiske erfaring og også på folk med pædagogisk virke som baggrund, der hidtil har været med i arbejdet.

Jeg vil gerne have lov til at spørge den højtærede minister om en lille ting måske, i forbindelse med erhvervsvejledningsrådet, men dog en ret vigtig ting. Jeg vil gerne spørge: er søens folk og den uddannelse, de arbejder med og indbyder til, repræsenteret på en rimelig måde? Jeg vil gerne høre den højtærede ministers syn herpå.

Efter lovforslaget opretholder man, at det er frivilligt for skolerne, om de vil bruge erhvervsvejledningen i deres erhvervsorientering, og det er vel rigtigt at lade erhvervsvejledningen være frivillig et stykke tid endnu, så nyt, som det hele er, men man kan samtidig sige, at det ville være meget uklogt af skolerne, om de ikke benyttede sig af det tilbud, som erhvervsvejledningen giver.

Og så må jeg måske have lov til at ride en kæphest, fordi det ikke kan gøres for tit: det er godt at udbygge erhvervsvejledningen, så at der bliver flere muligheder for de unge, så de får flere muligheder for at træffe et valg, der giver egne evner og anlæg udfoldelsesmuligheder; men det bliver kun

en halv løsning, hvis man ikke også er i stand til at demokratisere uddannelsen på en sådan måde, at det bliver et virkelig frit valg og ikke blot et valg mellem de færre muligheder, de økonomiske forhold tillader. Demokratiseringen er ikke alene et spørgsmål om den højere uddannelse, og ikke alene om de unges uddannelse, men også for mange hjem et spørgsmål om de store pigers og drenges muligheder for at få selv ret beskedne erhvervsønsker imødekommet.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige velvillig og omhyggelig behandling af forslaget. Der er i bemærkningerne omtalt en redegørelse fra § 8-udvalget til den højtærede minister, en redegørelse, som er lagt til grund for forslaget, og jeg vil meget gerne spørge den højtærede minister, om vi i udvalget får lejlighed til at stifte bekendtskab med denne redegørelse, så at vi kan se den baggrund, forslaget bygger på. Alle er vel i dag enige om erhvervsvejledningens nødvendighed. Samfundet er ikke længere så enkelt som f. eks. i den generation, som er omtalt i Willy-August Linnemanns „Døden må have en årsag“, hvor latinlæreren, magister Theodorus, spørger drengene, hvad de vil være, og hvor Niels Kat siger: „Jeg vil udrette så meget som muligt“, og magisteren svarer: „Du vil altså være magister engang.“ I dag er der et utal af muligheder, der nødvendiggør en erhvervsvejledning, som kan åbne andre perspektiver, og det er lige så vigtigt for den enkelte, som det er for samfundet, at de forskellige evner og anlæg bliver taget i brug. Det gælder nu om at give erhvervsorienteringen et omfang; der kan imødekomme det stigende behov, og en skikkelse, så der kaldes til samarbejde mellem alle de kredse, der arbejder med spørgsmålet.

Lovforslaget er efter mit skøn et godt oplæg, og jeg vil på mit partis vegne tilsige en god behandling af dette forslag.

N. Chr. Christensen: Det var jo ikke mindst bekymringen for de store årganges problemer, der bevirkede, at vi i 1953 fik